

عنوان مقاله:

نقد و بررسی ماهیت سپرده های بانکی از دیدگاه قانون عملیات بانکی بدون ربا مصوب 1362

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی حقوق ارزیابی کارآمدی قانون در نظام جمهوری اسلامی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمدکاظم دیماسی - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه حقوق خصوصی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

سیدجعفر هاشمی - عضو هیات علمی گروه حقوق خصوصی، واحد میبد، دانشگاه آزاد اسلامی، میبد، ایران

خلاصه مقاله:

بعد از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران با توجه به هدف اسلامی کردن فعالیت های بانکی، حساسیت موضوع اقتضا می کرد برخورد با مساله (ربا) در ردیف نخستین مساله ها قرار گیرد، از این روی از همان ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی، تلاش هایی برای حل مشکل انجام شد. در شهریور ماه سال 1361 پیشنویس قانون عملیات بانکی بدون ربا تقدیم مجلس شورای اسلامی شد و در شهریور ماه 1362 به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید که در نهایت پس از تایید شورای نگهبان بانکها ملزم به رعایت آن شدند. قانون مذکور مشتمل بر 5 فصل و 27 ماده است که چارچوب اهداف و وظایف نظام بانکی، تجهیز منابع پولی، تسهیلات اعطایی بانکی (تخصیص منابع)، وظایف و اختیارات بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و سیاست پولی از جمله فصول آن است. براساس ماده 3 از فصل دوم قانون، بانکها میتوانند تحت هر یک از عناوین سپرده های قرض الحسنه شامل جاری و پس انداز و سپرده های سرمایه گذاری مدت دار نسبت به قبول سپرده مبادرت کنند. طبق قانون مذکور ماهیت حسابهای جاری و پس انداز قرض الحسنه و ماهیت حساب های سرمایه گذاری مدت دار عقد وکالت می باشد. با مطالعه تعریف و انواع ربا در می یابیم که سپرده های جاری و پس انداز که طبق قانون دارای ماهیت قرض الحسنه اند واجد شبهه ربا می باشند همچنین نظریه وکالت در مورد سپرده های سرمایه گذاری مدت دار، در مرحله عمل دارای مشکلات عدیده ای می باشد لذا در این مقاله به نقد و بررسی در خصوص دیدگاه قانون در مورد ماهیت سپرده گذاری ها می پردازیم.

کلمات کلیدی:

ربا، قانون بانکداری اسلامی، ماهیت سپرده ها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/798961>

